

Weichbild magdeburski w układzie śląsko-małopolskim.**Wersja krakowska**

Rękopis Biblioteki Narodowej, sygn. 12607 III, k. 46rb-46va

Odczyt: Maciej Mikula

Artykuł 74 [Gn. 69]

[74] <Cum quis equum arestat ^a> Si aliquis arreat equum et dicit, quod sibi sit subtractus aut eo sit spoliatus, ad hoc trahere debet, ut iuris est, tunc ille se bene ad suum venditorem trahere potest et venditorem bene nominare, super quem se traxerit, et iurare debet tacto sacramento, quod se ad verum trahat venditorem. Quodcumque [k. 46va] nominaverit, ibi eum sequi oportet, non autem ipsum sequi debet ultra Mare Aquilonis. Sed si sibi defectus fuerit et neminem pro se respondentem habuerit, utpote iudicio venditorem habere non poterit, ut se coram iudicio iac[t]avit, extunc fideiussorem fideiussorie sibi faciat cautionem iudici pro pena et pro expensis, quas adversarius suus expendit, et diem nominare, quando ibidem debeat pervenire. Si autem dixerit, quod in foro communi vel libero emerit eundem equum, extunc suam pecuniam, quam pro eodem equo dedit, integraliter amittit, et illi suum equum reddere oportet, et nullam penam pro eo amittit.

^a na marginesie ręką ζ

[hasła: koń, zastępstwo, kradzież, sprzedaż, ewikcja, przysięga, odpowiedzialność, sąd, poręczenie, pieniądze]